

Ceny festivalu Oty Hofmana

Porota dospělých uděluje **ZVLÁŠTNÍ CENU POROTY** filmu **JAK JSME HRÁLI ČÁRU**

Porota dospělých uděluje **ČESTNÉ UZNÁNÍ**: filmu **Rybička**

Dětská porota uděluje **ZLATÉHO DUDKA** za nejlepší dívčí herecký výkon **Anně Kadeřávkové** za roli Viktorie ve filmu **Andílek na nervy**

Dětská porota uděluje **ZLATÉHO DUDKA** za nejlepší chlapecký herecký výkon **Richardu Labudovi** za roli Honzy ve filmu **Jak jsme hráli čáru**

Odborná porota uděluje **CENU OTY HOFMANA** za nejlepší dětskou videotvorbu snímku **TV A MY**

Odborná porota uděluje **ČESTNÉ UZNÁNÍ**: snímku **JAK JSME NACVIČOVALI DIVADLO** z tvůrčího štábu MTD

Odborná porota uděluje **CENU OTY HOFMANA** za nejlepší studentskou tvorbu snímku **ONE SQUARE STORY**

Odborná porota uděluje **ČESTNÉ UZNÁNÍ**: snímku **MOJI DRAZÍ**

Porota dospělých uděluje **CENU OTY HOFMANA** za nejlepší dílo v kategorii do 12 let filmu **SEDMERO KRKAVCŮ**

Porota dospělých uděluje **CENU OTY HOFMANA** za nejlepší dílo v kategorii od 13 do 18 let filmu **JAK JSME HRÁLI ČÁRU**

Dětská porota uděluje **KŘIŠŤÁLOVÝ ŠATON** v kategorii do 12-ti let pohádce **SEDMERO KRKAVCŮ**

Dětská porota uděluje **KŘIŠŤÁLOVÝ ŠATON** v kategorii od 13 do 18 let filmu **ANDÍLEK NA NERVY**

Na základě hlasování udělují děti cenu **DĚTSKÉHO DIVÁKA** pohádce **PRINCEZNA A PÍSAŘ**

Moderátor nebo primář z Ordinace v růžové zahradě?

Jan Čenský se narodil 1.května 1961 v Praze. Vystudoval konzervatoř, konkrétně hudebně dramatický obor. Dokončení studia se mu ovšem prodloužilo kvůli jeho brzkému účinkování v televizní tvorbě. Jeho první role byla v televizní hře Mapa zámořských objevů, ale všichni si ho nejvíce pamatují kvůli jeho princovským rolím v pohádkách jako Princezny jsou na draka či o Princezně, která ráčkovala. Známa je také jeho role ve filmu Když rozvod, tak rozvod. Po dokončení konzervatoře se věnoval také divadlu. Můžeme ho znát třeba z Divadla pod Palmovkou a hostoval i v Národním divadle. Cizí mu nejsou ani televizní seriály – zahrál si v seriálu Návštěvníci, Dlouhá míle či Ordinace v růžové zahradě. Věnuje se také moderování, kdy byl vidět například v Miss České republiky. Nejvíce je ale v paměti lidí právě kvůli pohádkovým rolím. Má manželku Danu, se kterou má syna Matyáše. Cizí mu není ani sport, kde toho vyzkoušel už opravdu mnoho – od windsurfingu, přes

jachting až po cyklistiku. V rámci jeho divadelního představení v Ostrově s názvem Čert to nemá nikdy lehké jsme měli možnost se ho zeptat na pár otázek.

(pokračování na straně 2)

Čert to nemá nikdy lehké

Včera v 17:00 jste ve Velkém sále mohli spatřit volné pokračování pohádky „Čert a Káča“. Káča (Zuzana Mixová) zůstala se starým čertem Bernášem (Otakar Brousek) ve mlýně. Mladý čert Gajdula (Jan Čenský) musí složit maturitní zkoušku tím, že přivede do pekla nějakého hříšného člověka a setká se s Káčou a Bernášem. Jenže netuší, že Bernáš je čert a Káča je ta, které se všichni čerti bojí, protože na ně vyzrála. A takhle začíná tento příběh na motivy českých národních pohádek. Představení režírovala Maria Křepelková.

DOKU

Moderátor nebo primář z Ordinace v růžové zahradě?

(pokračování ze strany 1)

Moderujete i hrajete – co z toho vás baví víc a jaký je váš nejlepší zážitek?

Mám to tak půl na půl. A nejlepší začátek.... V jakém smyslu nejlepší? V moderování jsem několik let moderoval Miss České republiky a má první miss byla Miss Podkrkonoší. Přišel jsem na semifinále a všechny přivítal na Miss v PRDkrkonoší. A v herectví – začínal jsem v divadle Jaroslava Průchy na Kladně a hrál v Čapkově představení Ze života hmyzu, kde jsem hrál mravence a pak ještě jepici. Jepice moc dlouho nežije, takže výstup byl docela krátký a já jej prošvihl úplně, neboť jsem na pódium vůbec nenastoupil (smích). Takže můj trest za to, že jsem jepici prošvihl bylo, že jsem tu roli nedostal.

Všichni si vás spojují především s rolí princů – rozčiluje vás to?

Ted' už je to právě docela legrační, protože jde naproti mně třeba maminka s dítětem a říká tomu malému dítěti: „Jé, tohle je ten princ, na kterého jsme se včera dívali v televizi.“ a syn na to odvětlí: „To není princ, ale primář.“ Takže z toho mám docela smíšené pocity.

Co byste vzkázal dětským čtenářům Ostrovin?

Vzkázal bych jim, aby četli. Zahodili všechny ty svoje krabičky a četli, protože dneska je to vzácné.

Čtečka vázaná kůží, aneb Saxána a lexikon kouzel

Asi si pamatujete na film Dívka na koštěti a s ním na Petru Černockou jakožto Saxánu. Pohádka končila tím, že Saxána, která měla být tři sta let po škole, utekla z Říše pohádek za svou první láskou. Dnes má s manželem Janem dceru Saxánku a žijí v hezké rodinné vile. Znít to jako idylický příběh, ale vše se zvrtne ve chvíli, kdy malá Saxánka objeví na půdě starou kouzelnickou knihu, kvůli které se přenesou právě do Říše pohádek, kde jí čekají

tvorové jako trpaslíci, rarachové, draci, bazilišci a další. Malá holčička zažívá kouzelná dobrodružství a se svými kouzelnými přáteli se snaží porazit zlé síly vládnuvící v pohádkovém světě, v jejímž čele stojí komiksový gangster Crashman. Saxána musí přelstít padouchy z kouzelného světa, aby se opět mohla vrátit ke zkušené čarodějce – své mamince.

Katka M.

Petru Černockou můžeme na festivalu vidět například ve filmu Andílek na nervy nebo Saxána a lexikon kouzel...

Petra vystudovala konzervatoř obor operní zpěv a hra na klavír. Petra Černocká je žena mnoha tváří. Především pak zpěvačka, ale také moderátorka a herečka. Jako herečka začínala v souboru Grosmanna a Šimka ve hře Besídka v rašeliníšti a o rok později přešla k Suchému a Šlitrovi. Bylo to ve smutném roce 1968, který jen těžko překonávalo divadlo, které mělo být veselé. Nejvíce ji však proslavila role mladé čarodějky Saxány ve filmu Saxána dívka na koštěti. Po této „osudové“ roli si zahrála

ještě pár menších epizodních rolíček. V roce 2011 se do role Saxány opět vrátila ve filmu Saxána a lexikon kouzel. Jako zpěvačka vystupovala dlouhá léta například se skupinou Kardinálové. V roce 1999 vyhrála spor s Českou televizí kvůli tomu, že byla v jednom z pořadů označena jako pornohvězda, což samozřejmě nebyla pravda.

Katkak

Andílek na nervy je na nervy

Film *Andílek na nervy* je rodinná komedie o čtrnáctileté dívce Viktorii (fashion bloggerka), která je po smrti své matky nucena si vybrat mezi životem v dětském domově, nebo přestěhováním ke svému otci, kterého nikdy neviděla a který bydlí zcela mimo civilizaci, v malé vesnici. Lidi na vesnici jsou pro Viktorii sice skvělou inspirací pro její blog, ale jinak s nimi vůbec nevychází. Nahnuté vztahy má i se svým otcem. Do rodinného „souboje“ je postupně vtažena celá vesnice a ve chvíli, kdy se kolem Viktorie začíná motat pohledný kluk, o kterého by konečně měla zájem, se na scéně nečekaně objeví sociální pracovnice... Bloggerku Viki ztvárnila Anna Kadeřábková, jejího otce hraje Pavel Řezníček. Mimo jiné si ve filmu zahrál i idol pubertálních dívek a mladý zpěvák, Adam Mišík

Facebook je alter ego života

Rozhovor s režisérem Jurajem Šajmovičem

Jak se vám na filmu *Andílek na nervy* pracovalo?
Režisér to nikdy nemá úplně lehké, ale mohli jsme využívat atmosféry která mezi otcem (Pavel Řezníček) a dcerou (Anna Kadeřábková) vznikla. Zároveň vznikly dva klany, rodiny a ty se neměly rády, dokonce jsem jim nakázal, aby to tak bylo i v soukromí, takže jsme to převáděli i do reálného života.

Prozradil byste prosím nějakou perličku z natáčení?
Jak už jsem řekl, mezi Annou a Pavlem se vytvořil takový vztah, že při scéně, kdy Pavel dává Anně facku jsme museli na tajno Anně říct, aby Pavlovi nastavila tvář, z čehož byl po té přkvapen a pak se jí půl hodiny

omlouval, protože chtěl, aby to bylo jenom jako. U toho jsem se dost nasmáli.

Jak jste na tom vy se sociálními sítěmi? Máte facebook?
Facebook mám z velké části kvůli filmu, protože nemůžu přeci točit o něčem, co neznám. Na facebook jsem si udělal názor, že je to takový alter ego život. Proti facebooku nic nemám, ale nesmí se zneužívat. Když najdeme přes facebook známé, které jsme dlouho neviděli, je to super, ale nemám rád, když jej někdo používá k egoistickým účelům. Na facebooku mám hodně fanoušků a snažím se to korigovat, aby takoví lidé neměli k mému účtu přístup.

Mohli jsme ochutnat stonožky a červy

Díky velkému zážitku jsme pro vás vyzpovídali pana kuchaře Davida Švejnohu, který se této zálibě věnuje už řadu let.

Jak jste se dostal k vaření jedlého hmyzu?
Před 13 lety jsem vařil na zaoceánské lodi, na které jsem dostal pozvánku na přednášku v Brně u paní doktorky Borkovcové a tam jsem vařený hmyz poprvé ochutnal. Když jste ho poprvé ochutnal jedlý hmyz, tak jaká byla vaše reakce, chutnalo vám?
Chutnalo, bylo to jako normální jídlo. Paní doktorka k tomu měla ještě vědecky ověřená fakta a všechny informace. Je to normální maso, a když si dáte 2-3 lžice, tak vám to stačí. Po jedné hrsti hmyzu máte živiny pro vaše tělo na celý den.

Jakou kuchyni preferujete a rád vaříte?

Já mám rád asijskou kuchyni, tam se spojují věci, které by se normálně nespojily. Především kombinace a

neotřelé věci, pikantní chutě se sladkým, sladkokyselým, pálivým a podobně.

A jaký vztah máte k České kuchyni?

Českou kuchyni mám rád, ale ne těžkou jako například vepřo- knedlo-zelo, to si dám jen jednou za čas.

Jíte doma hmyz jako většina rodin doma kuře?

Když jsem na ochutnávkách a vařím hmyz tři hodiny čtyřikrát do měsíce tak se najím těch výparů, jsem toho přejedený a stačí mi to. I přesto doma občas udělám cvrčky, sarančata a celá rodina, kromě tchýně, je nadšená.

Kde sháníte „suroviny“ pro vaše speciální vaření?

Já mám svého chovatele. Pro lidi, kteří svého chovatele nemají doporučuji např. zverimex. Já je mám živý a mám nejčerstvější maso, těsně předtím, než je jdu vařit je spařím v horké vodě, tím se očistí a zároveň je to zabije.

Lukáš (6 let)

Mně se líbilo úplně všechno! Bylo to dobrý.

Markétka (6 let)

Mně se moc líbila princezna v pohádce *Princezna a písař*.

Bobeš (6 let)

Pohádka *Princezna a písař* byla dobrá. Seděl jsem v druhé řadě!

Skončit se má v nejlepším!

Všechno má svůj konec a jinak tomu není ani u 47.ročníku Festivalu Oty Hofmana.

Pro naši dívčí redakci to byl první rok na Ostrově. Žádná z nás nevěděla, co od toho čekat a musíme přiznat, že jsme měly i trochu obavy. Nakonec jsme ale s menšími či většími karamboly udělaly čtyři čísla plná recenzí, rozhovorů, anket, zpráv a doufáme, že se vám náš časopis líbil, stejně tak jako celý festival. Neodnesly jsme si jen novinářské zkušenosti, ale také nové zážitky, seznámení a samozřejmě rozšířily obzory co se filmů týče. Mějte se pohádkově, kouzelně, prostě krásně a možná za rok zase nas hledenaou.

Redakce GBČ

Program – čtvrtek 15.10

Velké kino

08.15 PRINCEZNA A PÍSAŘ - SP TV tvorba

10.30-11.00 – koncert před DK

11.00 **slavnostní zakončení** + projekce vít. filmu

Kinokavárna

16.00 *Princezna a písař* – VP

Točna

15.00 kouzla a čáry Zdeňka Zelenky – film **Čarovné dědictví**

17.00 kouzla a čáry Václava Vorlíčka – film **Saxana a Lexikon**

kouzel

Společenský sál

09.30 „Malí kamarádi v maskách“ - karneval pro MŠ

14.00 „Kamarádi v maskách“ - karneval pro ŠD

Stará radnice

Výstava IQ park

Společenský sál

10.00 Festivalová školka

14.00 **Kamarádi v maskách**

Dvorana na zámku

Výstava „Kdo to byl Ota Hofman“

Klášter

Výstava „Zpátky do pohádky“

Vydává: Dům kultury Ostrov – Mírové náměstí
733, 363 01 Ostrov

Redakce: Gymnázium bratří Čapků, Praha

Vedoucí vydání: Zdeňka Kopecká

Grafická úprava: Zdeňka Kopecká

Zdroj fotek: wikipedie

Přinášíme vám katalog partnerských měst festivalu Oty Hofmana

Pernink je malebná obec, zhruba 13 kilometrů od Ostrova, kde se kromě jiného nachází jedno z partnerských kin festivalu Oty Hofmana.

Něco málo z historie města. Tehdejší hornické osadě v roce 1532 Jindřich Šlik udělil městská práva, čímž dal vzniknout Perninku, který se dodnes nachází v Karlovarském kraji. V zimě se obec stává vyhledávaným lyžařským střediskem, k čemuž vede zajímavost, že se zde roku 1946 narodil bývalý skokan na lyžích a trenér Rudolf Höhn. Dalšími známými osobnostmi, které se zde narodily, jsou muzikant, komponista a pedagog Hans Stroer a astrofyzik Rudolf Kippenhahn. Zajímavostí města je nádraží, které je druhou nejvýše položenou železniční stanicí v Česku.

DOKU

Novinkou letošního ročníku festivalu je promítání také v Uhříněvsi u Prahy.

Tato lokalita je osídlena již téměř 700 let. První písemné záznamy o Uhříněvsi se datují do první poloviny 13. století, kdy byla pod názvem Ugrina ves, pojmenována po zakladateli jménem Ugri. Po bitvě na Bílé hoře se dostala do vlastnictví pánů z Lichtenštejna. Rozkvět Uhříněvsi nastal v 60. a 70. letech 19. století, kdy byly vystavěny průmyslové stavby jako cukrovar či cihelna. Začalo se rozvíjet zemědělství a průmysl. V roce 1870 byla v Uhříněvsi postavena železnice na trase Uhříněves – České Budějovice, díky ní v Uhříněvsi nastal velký příval obyvatelstva. Roku 1866 se stala městysem, tento stav trval až do roku 1913, kdy dostala konečně vysněný statut města. V roce 1974, v době kdy se začala rozrůstat Praha, byla Uhříněves připojena právě k ní. V současné době se město stále rozrůstá a modernizuje. Bylo postaveno nové náměstí a zóna s obchody. Uhříněves ve své historii podporovala také kulturní a společenský rozvoj. Již v roce 1869 zde vznikl nejstarší

Uhříněveský spolek Měšťanská čtenářská beseda, předchůdce dnešní obecní knihovny. Velkou tradici má v Uhříněvsi také ochotnické divadlo, jehož počátky sahají až do 70. let 19. století. V této době vznikaly i další spolky a organizace např. Sokol atd. Na tyto tradice se snaží navázat současné spolky, pořádají se plesy, pochody do pohádkového lesa, karnevaly atd. Centrem dění se stalo také místní muzeum, kde se konají výstavy, besedy a různé přednášky. Při návštěvě Uhříněvsi tak můžete objevit víc, než jen kino...

Pohraniční město v okrese Karlovy vary – Nejdek

Okolo města je spousta lesů, protože je uprostřed masivu Krušných hor. První písemné zmínky o městě jsou z roku 1340. Kromě kulturních tradic je místem nálezů cínových rud a bohaté důlní činnosti. Dominantou města je starobylá hradní věž, obtékaná řekou Rolavou. Nedávno byla obnoven obnoven historicky cenná křížová cesta.

Město ležící nedaleko Karlových Varů - Jáchymov..

Jáchymov je známé lázeňské město v okrese Karlovy Vary, které se nachází nedaleko hranic s Německem, 7 km od hraničního přechodu Boží Dar. Počet obyvatel je okolo 3000. V roce 2006 uplynulo 100. výročí od založení prvních radonových lázní na světě. **Jáchymovsko jako součást "Hornické kulturní krajiny Krušnohoří" je předmětem společného německo-českého návrhu na zápis této krajiny do Seznamu světového kulturního a přírodního dědictví UNESCO.** Nejznámější hora v okolí Jáchymova se nazývá Klínovec.

Dalším městem je kulturou nabitá Kadaň

Kadaň je město nacházející se poblíž Ostrova, které spadá pod Ústecký kraj a leží jihozápadně poblíž Chomutova na levém břehu řeky Ohře. Pyšní se osmnácti tisíci obyvateli, dříve bylo královským městem a je významnou kulturní a turistickou složkou severozápadních Čech.

Historie města sahá až do období 18.-13.století před naším letopočtem, kdy se zde usazovaly různé národy. Roku 805 Karel Veliký usiloval o dobytí Čech a Kadaň v té době byla slovanskou pevností, která se nenechala jen tak snadno skolit. Poprvé se můžeme o Kadani dočíst v roce 1183. Město, tak jak ho známe teď, bylo založeno v 11.století, konkrétně 23.dubna 1186, kdy kníže Bedřich daroval své obchodní sídlo spadající pod řád Johanitů. O několik desítek let později byla Kadaň

povýšena na svobodné královské město. Společně s ním zde vznikl královský hrad a minorité si založili svůj klášter s kostelem sv.Michaela. Svou zakladatelskou činnost tu uplatnil Přemysl Otakar II., který nechal královský hrad postavit či významně rozšířit z důvodů obrany právě před Ostrovem, Louny, Ústím nad Labem a Žatcem. Přímo na Ostrově se našly základy hradu, čímž historici získali důkaz o své teorii. V roce 1362 město lehlo popelem v důsledku požáru. Jednou z osobností, která se podílela na znovurozkvětu města byl Karel IV. Za 1.světové války sloužilo jako sídlo rakousko-uherské armády. Další zajímavostí je právě válečný střet mezi sudetskými Němci, kteří požadovali právo na sebeurčení a českými ozbrojenými složkami. Při tomto konfliktu bylo několik lidí usmrceno a dalších spousta lehce či těžce zraněno. Město se pyšní nejužší uličkou v České republice, která má v nejužším místě 66,1 cm. Pyšní se také Františkánskými zahradami ležící v klášteře, které schovávají vinice a chmelnice.

Katka M.

Klášterec nad Ohří, jinak přezdívaný jako "město porcelánu", je město v Severozápadní Čechách.

První písemná zmínka o městě pochází z roku 1352, kdy zde řád benediktínů založil svůj klášter a až do roku 1945 byl místní rod Thunů nejdůležitějším majitelem panství. Tehdy město postihlo několik požárů, takže muselo být rekonstruováno. V současné době je historická část města památkovou zónou. Severně od měst jsou národní přírodní památky Ciboušov a Doupňák, jižně přírodní parky Mravenčák a Rašovické skály. Nedaleko je višň masiv Doupovských hor, kousek je odsud na starobylý hrad Lestkov a krásnou procházkou na horu Šumná.

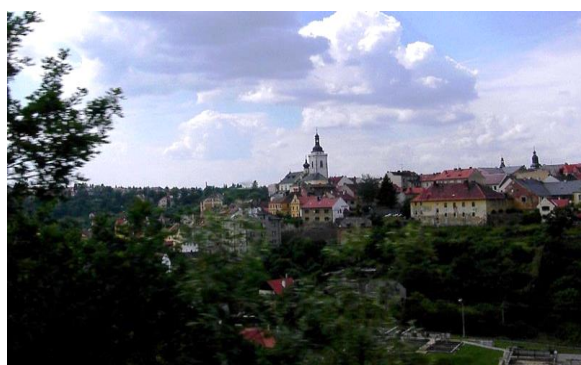
V roce 1794 zde byla založena manufaktura na porcelán, která je chloubou města a funguje dodnes. Dále se zde nachází poutní rokokový kostel Panny Marie Utěšitelky, který byl postaven v letech 1743-1760 Janem Kryštofem Koschem. Inspirací byl kostel Jana Nepomuckého v Praze. Nejvýznamnější církevní památkou ve městě je Kostel Nejsvětější Trojice, jehož plány pocházejí z dílny italského

architekta Carla Luraga. Další pamětihodností je zámecká stavba Klášterec nad Ohří, která je jednou z nejvýznamnějších šlechtických sídel v severozápadních Čechách.

Ve městě se například narodil český sochař Michal Jan Josef Brokoff.

Stříbro Je ušlechtilý kov s chemickou značkou Ag, ale my v tomto článku budeme psát o stejnojmenném městě v západních Čechách.

Něco málo k historii. Je možné, že oblast města byla obývána člověkem již v době kamenné, protože se zde našly dobové kamenné nástroje a keramika. Mezi roky 1240 až 1250 zde bylo založeno královské město. Celý středověk město provázela těžba olova a stříbra. V 15. století bylo uváděno jako čtvrté největší královské město v plzeňském kraji. Stříbro je dalším partnerským městem festivalu Oty Hofmana.

DOKU

S bohatou historií je okresní město Tachov..

Tachov, je město v Plzeňském kraji. Které leží patnáct kilometrů východně od hranice s Německem. Město má přes dvanáct tisíc obyvatel. Nejstarší historické zprávy o městě pocházejí z počátku 12. století. Město bylo vybudováno při brodu na důležité obchodní stezce a zároveň chránilo vstup do Českého království.

Další promítání probíhá v okrese Karlovy Vary, na přítoku řeky Ohře - v obci Kyselka.

Pojďme se podívat, co nám tato obec skrývá. Nachází se zde železniční vlečka, a také městské lázně - dříve Lázně Kyselka.

První lázeňské budovy byly postaveny v letech 1826–34 Wilhelmem von Neubergem, ale i přesto první písemná zmínka o obci pochází až z roku 1867. V tomto roce si hlavní pramen pronajal český podnikatel italsko-německého původu Heinrich K. Mattoni, a tak začal příběh vody Mattoni. I když je voda slavná i dnes, a reklama s krásnými vodními šaty nás o tom utvrzuje, takové prosperity jako měli lázně za éry Heinricha, se jí už nikdy nedostalo. Za zisky z prodeje vody si Mattoni od Heřmana Černína z Chudenic roku 1873 lázně i s okolními pozemky zakoupil a velkoryse přebudoval a rozšířil. Mattoniho potomci drželi tento majetek až do konce 2. světové války. V současné době je stav lázní katastrofální. Budovy jsou částečně zabezpečeny proti vstupu, minerální prameny vyvěrají v rumišťích domů a zatékají do základů, mnoho objektů je prakticky odsouzeno k demolici. Tak končí příběh o Lázních Kyselka, přestože se obyvatelé tuto památku snaží znovu zachránit. Kromě historických lázní se mimo jiné v obci nachází rozhledna Bučina, která nabízí výhled na údolí Ohře s Kyselkou a Radošovem a také střední část Krušných hor s vrcholem Klínovce, kterou nechal postavit v roce 1880 Jindřich Mattoni. Za doby 2. Světové války byla rozhledna

veřejnosti nepřístupná, jelikož byla používána jako vojenská pozorovatelná. Špatný stav této rozhledny přetrvával až do roku 2003, poté ji nechal OÚ Kyselka ve spolupráci s vojenskou správou opravit. Jak jste si mohli přechíst, obec Kyselka skrývá historické zajímavosti, a tak se můžete vydat nejen do kina na promítání festivalových filmů, ale zpříjemnit si den i okolním prostředím.

Zdeňka

V dalším městě stojí za shlédnutí mnohem více věcí než filmy... Židovská komunita, slovanské sídliště, židovský hřbitov, chrám Nanebevzetí Panny Marie, Bohušova hora a její nerozluštěné zprávy. To vše se nacházelo a řada věcí do dnes i nachází ve městě Planá.

Svémi počátky sahá historie až do 9. století. Výzkum, který byl proveden v kostele sv. Petra a Pavla na konci 70. let 20. stol. prokázal, že v místech svatyně leželo již v 10. a 11. stol. slovanské sídliště. Přesto je město známo především svou židovskou komunitou. Židé zde od počátku 17. století vlastnili pět domů. Směli se usazovat pouze na zámeckém předměstí, kdežto hrazené město a svatopeterské předměstí jim bylo uzavřeno. Za hraběnky Marie Maxmiliány Terezie ze Sinzendorfu byli židé vypovězeni z města, ale Plánský židovský hřbitov však zůstal zachován a pohřby příslušníků i potomků vypovězených židů zde probíhaly dále. Do města se vrátili židé znovu za vlády Josefa II. a usadilo se zde 32 židovských rodin. Hřbitov, kde se pohřbívalo až do 19. Století, obnoven už nikdy nebyl. I židovská modlitebna byla odstraněna za Adolfa Hitlera. I když se tyto památky nedochovaly, tak ve městě můžeme spatřit

řadu jiných zajímavostí. Například Kostelík sv. Petra a Pavla, který údajně sahá svými počátky podle dochovaných pověstí až do 9. stol. Dále také farní chrám Nanebevzetí Panny Marie, jehož hlavní portál ze 2. čtvrtiny 13. století jej řadí do doby přelomu románského a gotického období. Za zmínku také stojí Bohušova hora, na které údajně stával hrad, ale tyto zprávy doložené nejsou. Doložena je pouze informace, že v pozdním středověku bývala na hoře dřevěná šibenice, kterou v roce 1615 prý někdo i s oběšencem ukradl. Jak vidíte, město Planá schovává řadu zajímavých příběhů a míst, které stojí za shlédnutí.

Zdeňka

